

ENDER sesler müzisyenler

Yaşayan bir muadili olmayan doğaçlama topluluğumuz Konjo çok sık konser vermiyor. O yüzden Bauart'ın **Yapı Kredi Kültür** ile birlikte tezgâhladığı, Ender Sesler adı altında mekâna özel tasarlanmış "yapılandırılmış doğaçlama" konseri, bu işe meraklı bir avuç insan için kaçmaz fırsat.

Galatasaray'daki banka binasının dördüncü katında Loca adıyla sekiz ay önce açılan çok amaçlı salonda bugüne değin yaklaşık 20 konser verilmiş. Sahne yok; müzisyenler izleyiciyle aynı zemine ayak basıyor. Çevreleri hilal şeklinde kısa duvardan duvara üç sıra halinde dizilmiş sandalyelerle çevrili. İçerisi dolu; steril tipler, iyi giyimli, müzik öğrencisi ağırlıklı yaklaşık 100 kişi.

Davulcu Orçun Baştürk'ün astım krizi geçirdiği için aralarında olamayacağı Türkçe ve (yabancı izleyiciler için) İngilizce anons ediyor Sumru Ağiryürüyen başlarken. Ardından izleyiciler tarafından başlatılması gereken (2016 yılında ölen Amerikalı akordeoncu) Pa-

MURAT BEŞER

uline Oliveros menşei "Horse Sings From the Cloud" isimli egzersizi tarif ediyor. Şehir hatları vapurunun düdüğüne benzeyen, Tuva müzikleri gibi tınlayan uğultunun müzisyenlere verdiği nota, doğaçlama dünyasına açılan kapı oluyor.

Binanın köşesini süsleyen İlhan Koman eseri Akdeniz heykelinden esinlenerek yazdığı "Akdeniz Masalı" nı seslendiriyor Sumru; sakin ve uzayan seslerle. Müzisyenlerin sırtını verdiği devasa camların ardında ışıltılı bir İstiklal Caddesi manzarası uzanıyor.

Sumru okuduğu Türkçe metnin ardından vokal doğaçlamaları yapıyor. Şevket Akıncı'nın gitarından yükselen efektler bu hikâyeye arka plan örüyor. Orçun'un yokluğu misafir oyuncu Alper Maral'ı biraz daha aktifleştiriyor; genelde bas sesleri, yanı sıra davulu tamamlıyor. Şevket ekliyor, biçiyor, önündeki sayısız pedal ile ince sesleri santrifüjlüyor. Gitarından aldığı bas ses örneklerini tekrara alarak o da da-

vulun yokluğunu aratmıyor.

Birbirlerini etkileyerek ilerliyorlar. Alper'in homurdanan, inleyen, böğüren bas trombonu, bas klarneti, tubası, Şevket'in espas yaratan efektleri, Sumru'nun mandolinin telleri üzerinde sinirli gezinen parmakları... Fırtına öncesi bir sessizliğin içinden geçen huzursuzluk ikliminde, Werner Herzog filmlerindeki kadar kasvet, kaygı ve hüznün var. Çalgıların alışılmadık kullanımına müzisyenler vücut dilleriyle eşlik ediyor. Hiçbir ses haddini aşmıyor, diğerlerini ezecek kadar yükselmiyor; canhıraş sololara çıkmıyor.

Konjo'nun 20 Aralık 2018 Perşembe tarihli dördüncü konseri 65 dakika süren bir ayın gibi gerçekleşiyor. Sıcak salondan çıkanları konser boyu müzisyenlerin çaldığı sessiz pasajları pencere aralıklarından sızan hüznü trompet sesleriyle dolduran (bankanın önünde yere oturmuş) sokak müzisyeni Can Tatlıparmak karşılıyor. Bir de iliklere işleyen acımasız soğuk.

muratbeser@muratbeser.com